

енѣзи, които търпяло християнство-то. Тука сж гонени идеи-тѣ, а форми-тѣ и наредби-тѣ (установления-та) се крили и пропадали безъ слѣди и безъ никакъвъ гласъ, и токо-речи безъ сѣка и най-малка борба. Жреци-тѣ, философи-тѣ, учени-тѣ и художници-тѣ отъ класическо-то време непринасяли на народа ништо друго освенъ сиромашия, развратъ, затѣпление и мѣки. Таквизи хора народа нѣмалъ зашто да обича и уважава, па за това, като се появили нови водители, той веднага захваналъ да събаря идоли-тѣ на богове-тѣ, захваналъ да разваля жьртвеници-тѣ, възбунтовалъ се и изгарялъ списания-та на философи-тѣ, учени-тѣ и поети-тѣ. И така никакъ не е чудно, че тѣзи нови водители имали таквози голѣмо влияние върху народа. Еднажъ се случило, че императоръ Теодосий велики отъ лично отмѣштение избилъ въ Солунъ 7,000 души граждани, които са намѣрили въ циркуса. Заради тая нечовѣшка постѣпка, Медиолонския епископъ Амбросий не далъ на царя да се причасти и не го пушалъ да стѣпи въ черкова до тогазъ, дору се непокаялъ предъ сички-тѣ хора. Ако земемъ сега въ внимание отъ една страна спривавия характеръ на Теодосия, който доволно се показва въ обнаска-та му съ солунски-тѣ граждани, а отъ друга страна това, дѣто църква-та и духовенство-то били длѣжни на императора за много важни привилегии, които имъ далъ, тогава трѣбува да признаемъ, че обнаска-та на Амбросия е едно евление отъ голѣмо значение въ история-та. Гласа за тая постѣпка на епископа, както всеждѣ бива, прѣсналъ се